

Óli Mikkelsen
lækni

Hospitalið í Havn

Hetta hevur verið brúkt í stóra átakingum úr Klaksvík, so lat okkum fylgja tankanum.

Tey allar flestu kenna Argja Hospitalið av navni. Hospitalið hevði fleiri hundrað ár á baki. Stutt eftir siðaskiftið um 1550 sæst í dómsúrskurði, at peningur skal latast Argja Hospitali. Óivað er hospitalið nógv eldri. Katólska kirkjan var kend fyri at hjálpa teimum sjúku og veiku, og Kirkjubøur var eitt av høvuðssetrunum í Norðurlondum tá. Hospitalið tók sær av fólki úr øllum Føroyum, ikki bara spítalskum.

Argja hospital varð tikið niður, og 1829 varð nýtt sjúkrahús – Færø Amts Hospital – bygt norðan fyri Runding við Vestaruvág. Hospitalið varð víðkað við skurðstovu og »cellu« til sinnisveik. Húsið varð nýtt sum sjúkrahús í eina øld. Tað er til enn undir navninum Gamla Hospital.

Lat okkum skoyta uppí, at 1908 varð Sanatoriið í Hoydølum bygt. Har vóru tuberkla-sjúklingar innlagdir úr øllum Føroyum til viðgerðar, og ikki minst so teir ikki smittaðu onnur. Tibetur varð húsið tikið til aðra nýtslu umleið

1960, tá tuberklasjúkan var at kalla bæst.

1898 varð Klaksvíkar Sjúkrahús bygt.

1904 varð Suðuroyar Sjúkrahús bygt.

1924 var nýtt sjúkrahús bygt úti í Sandagerði.

Einir fimm bygningar komu afturat: Barnabarakkin, TB og Skemman eru burtur í dag. Gikt og epidemi eru nú skrivstovur.

Barakkin fram við vegnum kom, tá tuberklakanningarnar vórðu fluttar úr Hoydølum, ein fyribilsloyn, sum nú er hálva øld gomul.

Í 1960 árunum var eitt megnararbeiði í gerð. Oman fyri vegin fingur vit Stats-hospitalið, eitt risaframstig fyri tey sálarsjúku, sum frammanundan vórðu send á sjúkrahús Nykøbing Sjælland.

Niðan fyri vegin varð bygt við norðara enda á Dronning Alexandrines Hospital. Stórur bygningur í átta hæddum, so nú var pláss fyri víðkaðum virksemi.

Um hetta mundið var tað, at serdeildir stinga seg upp, og roynt var at savna serdeildirnar á størri

sjúkrahúsum. Helst hevur hugsanin verið, at eisini vit skuldu hava eitt meginsjúkrahús. Navnið varð broytt frá Dronning Alexandrines Hospital til

LANDSSJÚKRAHÚSIÐ.

Í 1973 varð seinasta hæddin tikin í nýtslu, og eftir fáum árum vóru einir 10 føroyskir serlæknar í starvi.

Í 1980 árunum metti danska Heilsustýrið, at Landssjúkrahúsið var nær um á hædd við donsk sentralsjúkrahús.

Nýliga er bygt afturat, so tað er munandi arbeiðsligari

á ávísnum økjum, men tað skal meira til, um vit skulu fylgja við tíðini.

Ein ógvuslig hóttan er, at vit eru við at missa støði sum partur av útbúgving av læknum.

Fylgja vit ætlanini hjá heilsumálaráðharranum at spjaða serdeildirnar, fær sjúkrahúsverkið og harvið alt heilsuverkið afturstig.

Nú skulu vit hava trý sjúkrahús á trimum matriklum. Hvi skal hetta setast so hvast upp nú.

Vit eiga at fáa at vita, hvat liggur aftanfyri.

Jógvan við Keldu

Nú skotriðurnar hava dunað móti Klaksvík

Nøkur hissini orð um álopsduoina í Kringvarpinum um útvarpsins ”snakk” við sálarfrøðing, um ”Tilveru”, um ”Álvaratos”, um klassisku mentanaroddarnar og ein stutt viðmerking um og til gosfjallið í Thorsgade í Keypmannahavn

Seinastu tíðina, nú álopini hava skolað yvir framtøkini og viljastyrkina í býnum, er ikki lítið áhugavert at vera klaksvíkingur, vera føddur, uppvaksin og havt síni virkisár her. Nú at hava lisið lokalbløðini í høvuðsstaðnum, og fylgt Útvarpi og Sjónvarpi Føroya, sum vit um nakrar dagar aftur skulu gjalda skatt til.

Sjúkrahúsið ein heiður fyri Føroyar

Útvarpið við álposduoini, Katrini Pettersen og Ingrid Bjarnastein, fjórðu ”statsmaktini”, hava tykst mær samvirkandi við Landssjúkrahúsið við einum endamáli, nevniliga at gera roynd at til einkisgera týðningin av einum vælvirkandi sjúkrahúsi – nevniliga Klaksvíkar Sjúkrahúsi. Hetta eru ikki nýggir tankar.

Niðrandi, skeiklandi og onkisigandi framløgurnar í útvarpinum hjá Ellingsgaard um Klaksvík, sekvensirnir langir sum eitt ónt ár, við yvirskriftum: ”Gamlar mytur um strangt sundurbýti í átrúnarligar samkomur styggir fólk burtur frá at flyta til Klaksvíkar, metir sálarfrøðingur”. – Kundi hugsa mær, at hesin sálarfrøðingur, hevur eina heldur ”breiðari og virðismiklari viftu” enn júst hesa yvirskrift. Men hon er óhugnaliga leiðgevandi. - Gleði meg til hansara framløgu.

Mentafólk

Fyri kortum sleppur luttakari – Jógvan E. Ósá - í ”Tilveru” at siga, uttan rættleiðing, at í Klaksvík var tað so, at: ”um tú ikki var baptist, so slapp tú ikki at arbeiða hjá Kjølbro”, tá ein veit, at flestu av fjølskyldu hansara arbeiddu júst hjá Kjølbro. – Hetta er ósatt, ljótt og søguliga skeivt.

Kom í tankar um, tá eg las brævasambandið millum klassisku mentanarmennirnar í serflokki, Christian Matras, William Heinesen og Karsten Hoydal, sum kom

út í bók, hvussu teir fóru við sokallaðu kapitalistunum í Føroyum. Tað var ikki við mýkindum Kjølbro var viðfarðin, sum m.a. tók sær av Hoydal eftir krígsslok, tí hann onki annað starv hevði at koma heim aftur til. – Tað er alt annað enn vakurt at lesa.

Eftirkomarar

Hoyrði, at ein ”Álvaratos”-sending, skuldi víðgera Klaksvík fyri nøkrum døgum síðani. Setti mær fyri ikki at lurta, men heldur gita um, hvat hvørji fóru at siga. Tá eg seinni spurdi fólk, sum høvdu lurtað, var tað næstan onki øðrvísið, enn eg hevði roknað við. Sendingina ”Álvaratos”, skal ein tó ikki taka fyri meiri, enn tað hon er. Rudolf Joensen, Elin Michelsen og Heri Jacobsen. Hevði roknað við, at Heri fór at verða ”toppskorðari” í seríøsiteti, og tað var hann. Rudolfsa meiningar um viðurskiftini, kenni eg, men tørvandi kunnleikan hjá Elini, har hon lítið og onki annað kennir til Klaksvík enn Suð, 17 Sangarar og okkurt afturat, sigur hon. Tá er ein innvavdur um eyguni. Bæði blindur

og dulur um hetta lítla men vakra landið Føroyar. Men verturin flennur sjálvandi bara fjákut eftir hesum.

Gosfjallið í Thorsgade

Sum rosinan í pylsuendanum kemur Gosfjallið í Thorsgade í Keypmannahavn, sum av og á goysir, í Norðlýsið, og skrivur sera niðrandi í villskapi um Kjølbro. Tað gjørði hann eisini um Norðoyatunnilin, áðrenn hann kom. Eisini sum hann á sinni greiddi frá, at eg hevði atkvøtt í 1972 fyri at taka gomlu Klaksvíkina niður. – Hetta var eisini ósatt! – Bergur, søgan hevur langt síðani prógvað Kjølbro og dugnaskap hansara, so skift rás!

Tá alt hetta er sagt, sjálvandi kundi eg hildið fram, so minnir ódámliga herferðin móti heiðursmanninum Kjølbro ikki sørt um, tá fólkatingslimurin Farnk Aaen, meiri enn insinueraði A. P. Møller at vera nazist, og á henda hátt legði alla herslu á at dálka hann, sum fekk Mærsk Mc Kinney Møller og onnur til meiri enn at mótmæla.

Hetta eru bara fáar við-

merkingar og veruligar staðfestingar, sum vit hava ”hugnað okkum við” seinastu tíðina í okkara fjølmiðlum, og sum eg havi troysta mær at vísa á.

Nógvar fyritøkur bygdu Klaksvík

Lat meg so til seinast bara gera vart við, fyri tað fyrsta var Jógvan Fredrik Kjølbro størsti vinnulívsmáður, sum bæði hevur verið og helst fer at koma í Føroyum og sum ikki bara hevði stóran týðning fyri Klaksvík, men fyri allar Føroyar og har fingur allir klaksvíkingar arbeiði á líkaføti, sjálvandi eftir dugnaskapi. Hetta gjørði eisini, at har arbeiði var vinnuliga, har flutti fólk. Føroyingar hava altíð flutt eftir arbeiðinum.

Í øðrum lagi hevur Klaksvíkin átt so mangar aðrar stórar vinnulívsfyrir-tøkur umframt Kjølbro, sum ídag eitur JFK P/f, sum ofta hava staðið í skugganum, hjá teimum óvitandi sum ongantíð eru mettað av at niðurseta Kjølbro, sum hava skapt livilíkindi bæði

í Klaksvík og aðrastaðni í landinum: P/f Joensen & Olsen, P/f Stella, Norðoya Samvinnufelag, Einar Waag, P/f J. J. Jacobsen, P/f J. C. Isaksen, P/f Christian í Grótinum, P/f Dávur úr Gerðum, Símun Dávi Kalsøe, Wilhelmsen-brøðurinr, ættaðir av Syðradali og síðani nógvar aðrar núlivandi og virðismiklar vinnufyrir-tøkur

So til allarseinast, tað undrar Sosialin, at Norðlýsið

vágur sær at koma út í øll

húskini í Føroyum uttan við

samtykki frá Sosialinum, fær

blaðið at geva ilt av sær.

Nei, skammið tykkum!

Hesin hugburður og hesi

álop móti næststørsta býi

og fiskivinnuhøvuðsstaði

Føroya ger, at okkara land

framvegis ikki kemur longri.

Fólkið eigur at standa

saman við Klaksvíkini og

øðrum eins frammarlaga

vinnulívsplassum í landi-

num, tey eru tibetur ikki

so fá. Tað vinnur fólkið

burtur úr øvundsjúku og

smáborgarligum hugsunar-

hátti, so landið ikki fer longri

út í álvarsama hóttafallið,

enn vit í løtuni eru í.